

"En büyük veliler sahabe derecesine çıkamıyor." Celâleddin-i Süyûtî kimdir, misal verilmesine sebep olan hususiyeti nedir?

Ebü'l-Fazl Celâlüddîn Abdurrahmân b. Ebî Bekr b. Muhammed el-Hudayrî es-Süyûtî eş-Şâfii.

Tefsir, hadis, fıkıh, Arap dili ve edebiyatı âlimi.

1 Receb 849'da (3 Ekim 1445) Kahire'de doğdu. Ataları Orta Mısır'daki Asyût'ta yaşadığı için "**Süyûtî**", büyük dedelerinden biri Asyût'a gelmeden önce Bağdat'ın Hudayriye mahallesinde bulunduğundan "**Hudayrî**" nisbeleriyle anılır. Asyût'a ilk yerleşen büyük dedesi Hümâmüddin bir sûfî olup buradaki kabri halen ziyaretgâhtır. Babası Kemâleddin Ebû Bekir Asyût'ta doğmuş, Kahire'de *İbn Hacer el-Askalânî* gibi âlimlerin talebesi olmuş, vâizlik yanında Mısır Abbâsî Halifesi Müstekfî-Billâh'ın hususi imamlığını yapmış, bir dönem Kahire kadılığına vekâlet etmiş, şerh, ta'lik ve hâşiye türünden eserler yazmıştır.

Oğlunun da ilimle uğraşmasını istediğinden İbn Hacer'in derslerine giderken onu da götürmüş, vefat edeceğini hissedince henüz beş yaşlarında olan Süyûtîyi medresedeki arkadaşlarına emanet etmiştir. Süyûtî'nin önemli iki hâmisinden biri İbnü'l-Hümâm, diğeri hocası Celâleddin el-Mahallî'dir.(1)

İmam-ı Suyutî'nin bir talebesi olan Şeyh Abdülkadir-i Şazelî şöyle demiş:

"Ben İmam-ı Celâleddin-i Suyutî'ye sordum, '**Efendim, siz kaç defa yakazaten Resulullah'la buluştunuz?**' İmam-ı Suyutî dedi: '**Yetmişden fazla...**'"(2)

Abdolvahhab eş-Şa'ranî'nin El-Mizan-ül Kübra Mukaddemesi'nden naklen; Abdolvahhab-ı Şa'ranî demiş:

"Ben Celâleddin-i Suyutî'nin kalemiyle yazılmış bir kâğıdı onun talebelerinden Şeyh Abdülkadir-i Şazelî'nin yanında görmüştüm. O kâğıtta; bir zat, İmam-ı Suyutî'ye müracaat ederek, o zaman Mısır Sultanı olan Kaytabay'ın yanında bir işinin halli için şefaatchi olmasını istemiş."

"İmam-ı Suyutî ona yazmış ki: '**Kardeşim, ben Resulullah (a.s.m) ile şimdiye kadar yetmiş defa yakazaten görüştüm. Eğer sultanların yanına girmekle, Peygamber'in bu sebeple münasebetini kesmesinden, yani görünmemesi korkusu olmasa idi, senin için saraya çıkar, sana şefaatchi olurdu.**' demiş."

Şaranî'nin bildirdiğine göre, büyük velilerden İbrahim el-Metbûlî, sık sık Hz.

Peygamber (a.s.m)'i rüyada görürdü. Annesi; "**Asıl iş odur ki, onu uyanıkken görebilmektir.**" derdi. Daha sonra bu zat Efendimiz (asm) ile uyanıkken görüşmeye ve bazı konuları onunla istişare etmeye başladı. Annesi bu durumu öğrenince "**İşte yiğitlik budur!**" demişti.(3)

Görüldüğü gibi Celâleddin-i Süyutî İslâm âlimlerinin en büyüklerindedir. Risâle-i Nur'da kendisinden, "**Celâleddin-i Süyutî gibi, uyanıkken çok defa sohbet-i nebeviyeye mazhar olan veliler,..**"(4) ve "**Celâleddin Süyutî gibi allâmeler ve muhakkikler, ehadis-i sahihanın elmaslarını, sair sözlerden ve mevzuattan tefrik ettiler.**"(5) diye övgü ile bahsedilir.

Celâleddin-i Süyutî'nin öne çıkan en mühim vasfı **muhaddis ve veli** olması ve **hadislerin senedini manen Allah Resulüne sormasıdır.**

Dipnotlar:

- 1) bk. TDV İslam Ans., 38/188.
- 2) bk. Ş. Yusuf Nebhanî, El-Fethü'l-Kebir, 1/7 Mukaddeme.
- 3) bk. Şaranî, et-Tabakatu'l-Kübra-Şamile, 1/306.
- 4) bk. [Sözler, Yirmi Yedinci Söz'ün Zeyli.](#)
- 5) bk. [Mektubat, On Dokuzuncu Mektup, Yedinci Nükteli İşaret.](#)